

עניני תפילין

ט

מעברתא). כי איר סי' מ' סקיה דמי שנפלו לו תפילין, יתענה באותו יום. ואם נפלו תפילין עם הכיס שלהם, (ו) יתן פרוטה לצדקה ע"ש:

עניני ברכות

בט מעם שתקנו לומר (ה) ארון עולם קודם התפלה ואחר התפלה, כי הוא כמוסר מודעה

קונטרס אחרון

שכתב הרמב"ם וכל התפירות יהי' החוט שלהם טובב משתי רוחות שהטעם הוא מפני שהם מפרשים כן מ"ש בשימושא רבה על מספר התפירות שהם י"ב בר מדעייל ונפיק; מחויב האדם לומר בכל יום הדי' פרשיות של תפילין בעודם התפילין עליו, וצריך לאמרם כסדר שהן כתובים בתורה, „קדש לי, והי' כי יביאך, שמע, והי' אם שמוע“. ע"כ צריך לומר הדי' פרשיות קדש לי והי' כי יביאך קודם שיתחיל לומר ברוך שאמר (אור צדיקים):

(ו) יתן פרוטה לצדקה. ובספר אשל אברהם מהדורא תנינא סימן מ"ד כתב דגם בתפילין דרית ז"ל יש לחשוש אם א' מהווג הגיע לארץ בלא הכיס גם שהרצועה

בידו או תענית או צדקה ראוי ע"כ:

ובשו"ת מהר"י מברונא סימן ככ"ז כתב לנערים הוריתי שילמדו ב' או ג' שעות יותר בו ביום. ועי' בהערה לסעיף תר"פ:

עניני ברכות

בט (ה) ארון עולם קודם התפלה. כתב א"ר סימן מ"ו אות י' בשם תשובת רש"י

רקדים טובא להראב"ד (שהי' מן הגאונים רב שר שלום גאון) ונקראת השיטה ע"ש השמו"ר. ובזה יבואר ויובן בטוב דברי כ"ק אדמו"ר הרמ"מ שליט"א מליובאוויטש, שאמר לי בטעם הדבר שהיו קורין בבית הרב גם השל ראש השני ומניחים עם הש"י דר"ת על שם השמו"ר ולא ע"ש הראב"ד שהוא עפ"י מש"כ בפרע"ח רמז לתפילין דרש"י ור"ת ושמו"ר, בפסוק שמר חם (ר"ת), וראה ישר (רש"י), אחרית לאיש שלום (שמו"ר רב שר שלום) עכ"ל, כי באמת מרא דשמעתא זאת דימין המנית, הוא השמו"ר. והראב"ד רק צרף שיטה זאת בסדר ההנהגה בהבתיים עם שיטת ר"ת בסדר הפרשיות עצמן, וקראו בבית הרב ב' השל ראש ע"ש השמו"ר (א) ש"ר דשמו"ר דרש"י, ב' ש"ר דשמו"ר דר"ת).

העומד מול המניח תפילין רואה את סדר הפרשיות לפי שיטת רש"י, ר"ת, שמושא רבא, וראב"ד כדלהלן

רש"י	ר"ת	שמושא רבא (של ראש דשמו"ר דרש"י)	ראב"ד (של ראש דשמו"ר דר"ת)
קדש	קדש	קדש	קדש
והיה כי יביאך	והיה כי יביאך	והיה כי יביאך	והיה כי יביאך
שמע	שמע	שמע	שמע
והיה אם שמוע	והיה אם שמוע	והיה אם שמוע	והיה אם שמוע

ובשם הגר"א ז"ל, שאמר פעם לתלמידו הגר"ח ז"ל מוואלאזין, שאם נבוא לצאת מצות תפילין לכל דעות הראשונים נצטרך להניח בכל יום ששים וארבע וזוגות תפילין. דהרי לבד ד' השיטות, הרי יש עוד פלוגתות בראשונים, לענין קלף ודוכסוסטוס, ולענין פתוחות וסתומות, וחסרות ויתירות, ובצורת האותיות, אשר לכל שיטה לכל הדעות, כשתחשוב יעלה לששים וארבע וזוגות תפילין, והוא מעונין מאד. ע"כ.

(קצור עפ"י ספר אשכנז דרבי הני"ל)

המתפללים בארבעה וזוגות תפילין כן נוהגים: (א) מניחים תש"י ותש"ר דרש"י קודם אמירת פרק איזהו ומתפללים בהם עד אחר אן צדיקים גוי. (ב) מסירים תש"ר דרש"י, ומניחים בלא ברכה תש"ר דשמושא רבא וקוראים שמע גוי עד אמת ואומרים מזמורי המלים כפי שנחלק לימי החודש, והמהדרים היו לומדים אותם עם פירש"י ומצודות. (ג) אח"כ מניחים תפילין דר"ת בלא ברכה וקוראים שמע גוי עד אמת, פ' קדש גוי והוכירות שנדפסו בסידור, ולומדים פרק משניות כל אחר לפי הבנתו. (ד) מסירים תש"ר דר"ת ומניחים תש"ר דראב"ד בלא ברכה וקורים שמע גוי עד אמת, ולומדים פ' חומש עם פירש"י מפרשת השבוע. יום א' עד שני, ביום ב' פרשה ב' וכו'.

(סתוך לוח „היום יום...“ לשנת תשי"ג—תש"ס פאת כ"ק אדמו"ר הרמים שליט"א מליובאוויטש)

ומובן שהשיטות והמחלוקת בסדר הפרשיות בין רש"י ר"ת שמו"ר והראב"ד הן רק בסדר הנחתן של הפרשיות בתוך בתי התפילין אולם סדר כתיבת הפרשיות כולם מודים שצריך להיות כפי הסדר הכתוב בתורה, היינו: קדש, והיה כי יביאך, שמע, והיה אם שמוע, כמ"ש בעמור הקודם ב"ה ומיהו.

ועוד בענין תפילין דשמושא רבא וראב"ד, ראה העתק ממכתב כ"ק אדמו"ר שליט"א מליובאוויטש בעמוד 12 (אחר הקדמת המו"ל).